

משילין פרק חמישי ביצה

מסורת הש"ס

גלוין הש"ס

רבינו הונאן והמשיח, ולא מירקון מורה שמא
יששה כל שיר, והוא יושלמי לא ספקה האב
מחהנץ, ברכובר רוחה ורוחם
בל רוספק ורוחם זאה כפויין;
וילא מיטחון שטוח שטוח שטוח
תירביה, אוֹן בָּן הַכְּנָן
בן קנן אושה, רוי יונה
אוֹר אוחורי דודן דודן
דרוה איסתchan ביזי והו
שטעמץ אחים דיזיט
בשבחן, להלה להלה
שטעמץ ביר, הו שטעמץ
אוֹר יונין בלבון
עדר רבי שטעמץ
קלונן, אנד רומוטש
השטעמץ השטעמץ, שען רבי
קללה, אאה, ייך ייך
הו שטעמץ לדודנש דודנש
בראש שטעמץ רבי פאך
קללה דרב ריבר
הו שטעמץ ברהינ, מיטרי אפרה
הוואו קלוליה צון על
קדוליה דרבו אדריאן, אדריאן
רבי סן כוותה השפא
קלוליה דר ז'ו
הוואו אטם לא גוינו
להוינה אל על וחומרה
טנטפקון, על ייך: ווֹן מירקון.
גיגאנט, וכונן לאממה נסיך וכגמלון
טנטפק גורא טמלה יתקן נגןן כלוי
טנטפקות קומן. כלוי דקרו לי
וועס ווקרכוס הקמיכן. כלוי דקרו לי
טנטפק דאסו מזא גמורו ולגעינן
טנטפקות דטוקו סטונט דטוקו סטונט
טנקן גוינית הקמיכס מעלאן סלען
מלך גוינית הקמיכס דטוקו סלען
דין: ווֹן מירקון. נטה, וכגמלון
טנטפק עטמלה ווער געליגו: ווֹן
עריך עלי ווונן כי עיסס כמו
טנטפקים. כי בעסס
הו: ג'ט' טמלה עטלה ווילט. דארו
טנטפק מון סטונט מן סטונט: טמלה ג'ט'
דרגלו היי רילס טממי סטונט:
טנטפקו גוינט וילס טו מומען דלוי
ההוינט טנטפקס דריין: קומן יטוקון
טנטפק: חביב טל טיטין. כל
טנטפק צוינט חביב קומן זומן זומן זומן
טנטפקות: ווֹן קידען טל מוש
ולגנות וומלוי קה קרי לי כוות
טלט

בְּעֵדָה מִתְּמֻנָּה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִשְׁמָךְ נָאֵר תְּמִימָה וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּמִימָה
בְּעֵדָה מִתְּמֻנָּה כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
מִשְׁמָךְ נָאֵר תְּמִימָה וְאֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תְּמִימָה

815n

לא אימוא ובילד שלא יעשה מצודה
פשיטה מהו דתימא^ט במננו נצוד אסור שלא
במנינו נצוד מותר קמ"ל רבי איש אמר מי קתני
בימות הדומה ובנות הנסמים בהכה מבני
החמה ובגשימים מפני הגשימים קתני ביום
ניסן ובוים תשרי ואיכא חמה ואיכא גשימים
ואיכא דבש: ונותנן כל תחת החלה הרף בשבת:
איינא אם נתמלא הכל שופך ושונה ואינו
מנגע כי דוחיא דברי ולוף אתה לקמיה
דרבה אמר ליה זיל עיליה לפוך להתקם
הרבנן גוזב כל שום ואנוב בזבוב גוזב

ודבריו אדריכי אמר דאבי אמר תתי לי
ועכט של מומי נוגלים מותר להוציאן לאשפה
וכשהוא מוחזרו גותן בו מים ומוחזרו סבור
מיינה גוף של רעי אגב מנא אין בפנוי עצמו
לא תשי' דזה הוא עכברתא דאיתכח כי
אספרטמייך דרב אשין אמר להו רב אשין
נקמה בעציותה ואפקואה: **מתגען** יכל
שחיבין עלי' מושם שבות מושם רשות מושם
מצוחה בשבח חיבין עלי' ביוט' ואלו הן מושם
שבות לא עולין באילן חילא רוכבן על גבי
ברחמה זולא שפין על פני המם זולא מטפחים
ולא מספקין ולא מפרקין ואלו הן מושם
רשות לא דין ולא מקרשין זולא חוליצין
ולא מיכבנן ואלו הן מושם מצוחה זולא
מקדישין ולא מעירין ולא מחרבין זולא
מביהון חרומה ומעשר כל אלו ביוט' אמרו
קל וחומר בשבח אין בין זי' ט' לשכת אלא
אלל נפש בלבד: **גמ'** לא עליין באילן
גורה שמא ותליש ולא רוכבן על גבי ברחמה
גורה שמא יצא חזון להחום שעמדו מינה
זהחמין דאוריתא אלא גורה שמא יהתקך
ומורה ולא שפטן על פני המם גורה שמא
יעשה חביבה של שיטין: גורה שמא יתרקן כל
מספקין ולא מפרקין: גורה שמא יתרקן כל
שר: ואלו הן מושם רשות לא דין: והא
מצוחה קעדי לא צרכא דאייכא דעדיף מיניה:
ולא מקדשין: והא מצוחה קעדי לא צרכא
נאמן.

לא ווכבן על גבי הרים גורה
שיטין. לא מטפין ולא מטפין
לאו היירא אל על דרום אבניהם וזה
ב' גולן אמתה. איד לאירוע כל מטבח
רשאות לא בון. וזה מצוה קדער. איז

לו:

רשות משפט

כט א ייחודך: פסחים

